

Tillægsafgiften paa Vin. Denne Tillægsafgift er jo, som alle ved, et Led af Valutaloven af 1924 og skulde allerede være bortfaldet den 1. Januar i Aar, og da Tinget behandlede det Lovforslag, som da forelaa om Forlængelse af Lovens Gyldighed med 3 Maaneder, havde jeg mine Betænkeligheder, men under Hensyn til de Grunde, som blev fremført, og til hele den foreliggende Situation, hvor der kun var meget kort Tid til Overvejelse, gav ogsaa jeg min Stemme for Fornyelse af Loven i disse 3 Maaneder. Alle Ordførerne erklærede, at det kun var en rent midlertidig Fornyelse, som var nødvendiggjort ved, at der maatte gives Tinget en længere Tid til Overvejelse, end der da var til Raadighed. Det er nu for Resten ikke meget længere Tid, der er blevet givet Tinget til Overvejelse denne Gang, idet Lovforslaget ogsaa nu er blevet fremsat kort Tid, før det skal vedtages, og der vil jo kun blive givet det andet høje Ting een Dag til den prøvende og overvejende Virksomhed, som er dette Tings Særkende.

Den Motivering, som blev givet for at forlænge Lovens Gyldighed i 3 Maaneder fra 1. Januar, har efter min Mening ingen Gyldighed mere, man kan tværtimod med Rette sige, at de erhvervsdrivende, som dette Lovforslag berører, har faaet en yderligere berettiget Forventning om, at Loven skulde bortfalde, en endnu stærkere Forventning, end de havde, da vi sidste Gang fornyede Loven. Og denne Forventning behøver efter min Opfattelse ingen yderligere Motivering. Det bør ikke være uberettiget, at Befolkningen nærer den Tillid til Lovgivningsmagten, at naar Tidsfristen for en Lovs Gyldighed udløber, og Lovens Formaal er opnaaet, saa bortfalder Loven. Befolkningen har efter min Opfattelse et uomtvisteligt Krav paa, at en Lov, som er vedtaget i en ganske bestemt Hensigt, ikke senere fornyes med et andet Formaal for Øje. Hvis noget saadant blev Regelen, er det min Tro, at det i det lange Løb vilde blive skæbnesvangert for Forholdet mellem Folk og Rigsdag og for Befolkningens Tillid til Lovgivningsmagten. For mig drejer det sig her om et vigtigt og fundamentalt Forhold, saaledes at alle de Grunde, der er fremført til Fordel for Bevarelsen af Afgiften, ikke har kunnet omstemme mig. Jeg vurderer ganske de Synspunkter, som mit Partis ærede Ordfører har fremført i denne Sag, og jeg forstaar godt de mange Grunde, som kan tale for en Fornyelse af Loven, men ingen af disse Grunde har været stærke nok for mig til,

at jeg kan fravige mit principielle Standpunkt. For mig findes der ingen Grund stærk nok til at rokke den Opfattelse, at Staten ingen Ret har til at opkræve en Afgift til et bestemt Formaal, naar den oprindelig er paalagt i et helt andet Formaalets Tjeneste. Man kan maaske sige, at dette er at tage for højtideligt paa Tingene, man kan maaske sige, at det er at se for principielt paa Tingene, men for mig staar det nu saaledes, at det er nødvendigt at se højtideligt og principielt paa Tingene, og jeg har som sagt ikke kunnet bøje mig for de i øvrigt i mange Maader gode Grunde, der kunde fremføres derimod, og jeg maa derfor ved Afstemningen stemme imod Lovforslagets § 3.

Steen: Som jeg i dette Øjeblik har et levende Indtryk af, vil i hvert Fald en Del af det høje Tings ærede Medlemmer endnu erindre, at jeg ved Behandlingen af Toldloven i Foraaret 1924 stillede et Ændringsforslag, som tog Sigte paa at forhindre den Forhøjelse af Dyrkningsafgiften for indenlandske Tobak, som den Gang blev gennemført. Dette Ændringsforslag blev imidlertid forkastet og Forhøjelsen af den indenlandske Tobaksafgift fra 50 Ø. til 1 Kr. vedtaget. Toldsatsen for den Raatobak, der indføres her til Landet, der blev benyttet som Motivering for en Forhøjelse af den indenlandske Dyrkningsafgift, en Toldsats paa 2 Kr. blev den Gang foreslaaet Rigsdagen af den daværende Finansminister med den Undskyldning, at der ikke for ham havde været fornøden Tid til den Revision af Toldloven, som han ønskede at fremsætte Forslag om, og Socialdemokratiets daværende Ordfører fejede paa Partiets Vegne til som Motivering, at man ikke skulde bortkaste det skidne Vand, før man havde det rene. Socialdemokratiet var Regeringsparti i 2½ Aar, det rene saa jeg ikke noget til, men det skidne beholdt vi derimod. Nu stilles der Forslag om, at det, der den Gang af det socialdemokratiske Partis Ordfører blev betegnet som det skidne, skal være permanent, og stillet over for et saadant Forslag er det rimeligt at undersøge, hvorledes den Forhøjelse af Dyrkningsafgiften paa den indenlandske Tobak, som den Gang blev vedtaget, har virket. Den har virket saaledes, at de i Forvejen ikke store Arealer, hvorom det drejede sig, er blevet betydeligt indskrænket, og naar Tobaksdyrkingen her i Landet ikke helt er ophørt, kan der ikke være fjerneste Tvivl om, at det alene har sin Forklaring